

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**Сучасні технології
у промисловому виробництві**

МАТЕРІАЛИ

**НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ, СПІВРОБІТНИКІВ,
АСПІРАНТІВ І СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ТЕХНІЧНИХ СИСТЕМ
ТА ЕНЕРГОЕФЕКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
(Суми, 14–17 квітня 2015 року)**

ЧАСТИНА 1

Конференція присвячена Дню науки в Україні

Суми
Сумський державний університет
2015

АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ ПОНЯТТЯ «ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК» ДЛЯ СТУДЕНТІВ ІНЖЕНЕРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Нагорна Т. Ю., аспірант

В Україні електронні видання регламентуються державним стандартом ДСТУ 7157:2010, а також Положенням про електронні освітні ресурси. В першому надане лише поняття «електронні видання», в другому – уточнено поняття «електронний підручник» як вид електронних освітніх ресурсів. Але для інженерного навчання ці терміни є незакінченими. Тому, завданням дослідження є проаналізувати використання поняття «електронний підручник» в науково-методичній літературі з метою уніфікації та представлення власного тлумачення терміну для інженерних спеціальностей.

Деякі науковці сприймають електронний підручник або в вузькому розумінні – як друкована книга з додаванням гіперпосилань, або в широкому розумінні – як програмно-методичний комплекс, який об'єднує за змістом: підручник, довідник, задачник. В той же час наведенні формулювання не враховують специфіку інженерної освіти, для якій привласни необхідність формування не тільки знань, но і вмінь; багатий обсяг графічної інформації, що є не тільки початковою для проектування, але і його кінцевим результатом; особливі вимоги до наочності навчальних видань тощо.

Виходячи з вищевказаного, запропонуємо уточнене поняття електронного підручника що до викладання дисциплін циклу професійно-практичної підготовки студентів інженерних спеціальностей. На нашу думку, електронний підручник – це електронне навчальне видання з систематизованим викладом дисципліни (її розділу, частини), що відповідає навчальній програмі, забезпечене безперервністю дидактичних властивостей та містить теоретичний матеріал, доповнений математичним та імітаційним моделюванням з комп'ютерною візуалізацією, великою динамікою мультимедійних технологій, надає можливість контролювати сформованість знань та вмінь, здійснювати інтерактивний зворотній зв'язок та офіційно затверджене як даний вид видання.

Отже, структура, склад електронного видання для інженерних спеціальностей будуть відрізнятися, адже воно мусить підтримувати новітні інформаційно-комунікаційні технології, аудіо візуалізація, імітаційні моделі, гіперпосилання тощо, використання яких дозволить забезпечити необхідну якість дистанційної інженерної освіти. Тому необхідно переглянути традиційне ставлення до навчальної літератури, починаючи з уніфікації термінологічного словника щодо визначення поняття електронного посібника.

Робота виконана під керівництвом професора Алексєєва О. М.